

Дамян Дамянов

Любов

Догдето пясъкът е още топъл
и още чист от кални ходила,
дордето още с дивия си ропот
човешката тълпа не е дошла.
Дордето ни звездите, ни луната
не са отворили очи над нас,
ела любов! Ела със ония вятър,
в които скрит те чакам аз.
В една огромна фуния ще потъна
лицата ни нощта ще окраде,
безименна ще бъде любовта ни!
Недей ме пита кои съм, откъде!
Не ще ти кажа нищо! Аз съм тайна,
какво си ти... ти – любовта.
И ще сме една безкрайност
и продължение на вечността.
Ела любов! Побързай! Време няма!
Ела преди да стане светло вън,
за да не разбере, че си измама,
че ти не съществуващ, че си сън!

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8690>]